

УДК 378

DOI: <https://doi.org/10.17721/2415-3699.2020.12.11>Н. Постоюк, канд. пед. наук, доц.
Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Здійснено аналіз особливостей використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) під час дистанційного навчання, а також розглянуто його особливості, а саме: елементи, суб'єкти та сукупність засобів реалізації. Проаналізовано відмінність понять "дистанційне навчання" й "онлайн навчання" та визначено їхні спільні і відмінні риси.

Висвітлено переваги й недоліки використання ІКТ у процесі дистанційного навчання. До головних переваг належать: гнучкість (можливість викладення матеріалу дисципліни з урахуванням підготовки, здібностей студентів), можливість упрощення новітніх педагогічних, психологічних, методичних розробок, зручність (можливість навчання у зручний час, у певному місці, здобуття освіти без відриву від основної роботи, відсутність обмежень у часі для засвоєння матеріалу), модульність (розбиття матеріалу на окремі функціонально завершені теми), економічна ефективність, можливість одночасного використання великого обсягу навчальної інформації будь-якою кількістю студентів, інтерактивність (активне спілкування між студентами групи та викладачем), відсутність географічних кордонів для здобуття освіти.

Ключові слова: інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ), дистанційне навчання, вища освіта, заклади вищої освіти, викладачі, студенти.

Постановка проблеми. Пандемія 2020 р. значною мірою вплинула на систему освіти у всьому світі. Вплив коронавірусу був драматичним і трансформаційним, оскільки педагоги намагалися створити ефективні умови для дистанційного викладання й навчання, особливо в закладах освіти, де є додаткові проблеми, пов'язані з фінансуванням і наявною інфраструктурою. COVID-19 завдав удару по нашій системі освіти як блискавка, і гостро виникла необхідність в удосконаленні освітньої моделі, а саме: поліпшенні форм і методів дистанційного навчання. За статистичними даними близько 1,5 млрд студентів не могли навчатися оффлайн [5], і увесь освітній процес відбувався дистанційно в різних закладах освіти у всьому світі.

Хоча кожен рівень освіти зустрічається зі своїми унікальними викликами, але саме вища освіта потребує найбільш кардинальних змін у навчанні. Університети відрізняються тим, що їхні студенти є досить дорослими, щоб впоратися з виконанням завдань в інтернеті, і технологічно достатньо кмітливі для навігації на нових платформах. Справжній виклик стояв перед закладами освіти, у які вони вступили. Перед традиційними університетами постала потреба адаптуватися до дистанційного навчання шляхом вибору правильних інформаційно-комунікаційних технологій і підходів до навчання й залучення своїх студентів до різних видів діяльності.

Зараз додатки для відеоконференцій, такі як Zoom і Webex, дають можливість забезпечити онлайн навчання в галузі вищої освіти. Однак викладачі намагаються підтримувати якість взаємодії зі студентами, яку вони могли б мати в аудиторії. Їм потрібно знайти рішення, і швидко, щоб уникнути зниження якості освіти, яку вони надають. Інтернетні освітні платформи, такі як Coursera, клієнт IFC із глобальною присутністю, можуть відіграти корисну роль, використовуючи свій досвід у галузі дизайну програм в інтернеті, вибору технологічної платформи й цифрового маркетингу для розробки найкращого контенту.

Ураховуючи ситуацію з пандемією, учені прогнозують, що інтернет-сегмент міститиме значну частку світового ринку вищої освіти, і попит на онлайн навчання зростатиме. Ще до пандемії багато університетів спостерігали зменшення кількості студентів, які мають бажання перебувати в кампусах і паралельне збільшення кількості своїх онлайн-курсів. Натепер ми бачимо, як онлайн навчання набирає все більшої популярності. Хоча традиційні заклади освіти колись розглядали інтернет-освіту як загрозу, вона все ж допомогла їм забезпечити

навчання в період пандемії. За короткий термін викладачі мали освоїти інтернет платформи, переходячи повністю від особистих, безпосередніх до дистанційних інструкцій. Тому особливості використання ІКТ під час дистанційного навчання стали однією з найбільш актуальних проблем.

Мета та завдання дослідження. Метою дослідження цієї статті є аналіз особливостей дистанційного навчання з використанням інформаційно-комунікаційних технологій. Для досягнення мети, визначено такі завдання: 1) розглянути особливості дистанційного навчання; 2) проаналізувати відмінність понять "дистанційне навчання" та "онлайн навчання"; 3) висвітлити можливості використання інформаційно-комунікаційних технологій і визначити їхні переваги й недоліки у процесі дистанційного навчання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблему використання інформаційно-комунікаційних технологій у навчанні досліджували багато вчених: В. Іванов, І. Крилов, В. Морозов, О. Пінаєва, О. Пехота, О. Танасієнко, П. Вільямс, А. Заре-е й ін. Такі українські педагоги, як О. Висоцька, Р. Гуревич, Р. Корж, А. Шелестова, присвятили свої наукові праці використанню ІКТ у закладах вищої освіти.

Викладення основного матеріалу. На кожному історичному етапі еволюції суспільства існує багато факторів, які в сукупності визначають напрям суспільного розвитку. Зараз для розвитку суспільства на сучасному етапі характерний великий інформаційний потік. Інформатизація – це об'єктивний процес у всіх сферах людської діяльності, зокрема в освіті. Під впливом нових інформаційних технологій (комп'ютерних і комунікаційних) створюються нові умови для впровадження дистанційного навчання в освітній процес закладів вищої освіти.

У наш час в умовах економічних відносин і жорсткої конкуренції на ринку праці особливе значення мають знання, навички й досвід. Фахівце XXI ст. – це людина, яка вільно володіє сучасними інформаційними технологіями, постійно підвищує та вдосконалює свій професійний рівень. Набуття нових знань і навичок, практично корисних і застосовуваних у роботі в епоху інформаційного суспільства значно розширює можливості самореалізації та сприяє кар'єрному зростанню. Проте однією з головних перешкод, що виникає на шляху тих, хто бажає продовжити навчання (враховуючи, що більшість із них уже працює), є брак часу. Більшість не має можливості приїжджати щодня на заняття до закладу освіти. Іншою

значною перешкодою є відстань. Якщо університет розташований в іншому місті, часто відвідувати заняття також незручно й дорого.

На Заході дистанційна форма навчання з'явилася вже досить давно й має велику популярність серед студентів через її економічні показники та навчальну ефективність. Дистанційну форму навчання ще називають "освітою протягом усього життя" через те, що більшість тих, хто навчається, – дорослі люди. Багато хто з них уже має вищу освіту, проте через необхідність підвищення кваліфікації або розширення сфери діяльності в багатьох виникає потреба швидко та якісно засвоїти нові знання й набути навички роботи. Саме тоді оптимальною формою може стати дистанційне навчання.

Дистанційне навчання – це форма навчання з використанням комп'ютерних і телекомунікаційних технологій, які забезпечують інтерактивну взаємодію викладачів і студентів на різних етапах навчання й самостійну роботу з матеріалами інформаційної мережі.

Дистанційне навчання – це сукупність таких заходів:

- засоби надання навчального матеріалу студенту;
- засоби контролю успішності студента;
- засоби консультації студента програмою та викладачем;
- засоби інтерактивної співпраці викладача та студента;
- можливість швидкого доповнення курсу новою інформацією, коригування помилок.

У системі дистанційного навчання виділено чотири типи суб'єктів:

1. Студент – той, хто навчається.
2. Тьютор – той, хто навчає.

3. Організатор – той, хто планує навчальну діяльність, розробляє програми навчання, займається розподіленням студентів за групами й навчальним навантаженням на тьюторів, розв'язує різні організаційні питання.

4. Адміністратор – той, хто забезпечує стабільне функціонування системи, розв'язує технічні питання, слідкує за статистикою роботи системи.

Важливим елементом дистанційного навчання є дистанційний курс (ДК). Ще до початку навчання тьютори розробляють ДК за своїми предметами. У процесі навчання курси можуть змінюватися й доповнюватися. Кожен викладач має змогу сам вирішувати, як буде виглядати ДК і які мультимедійні елементи в ньому застосовуватимуться. Міра та спосіб використання комп'ютерних технологій при підготовці ДК значно впливає на ефективність його засвоєння. Світовий досвід показує, що використання динамічних об'єктів для створення наочних моделей процесів, адаптивне моделювання студента в багатьох випадках значно підвищує навчальний ефект.

Курс розбивається на розділи, які потрібно проходити у визначений час. За матеріалом розділів тьютори створюють й призначають тести і завдання, які також потрібно вчасно проходити. Тьютор має можливість призначувати спеціальні перевірочні (граничні) тести за відповідними розділами курсу. Тьютор може призначувати завдання для підгруп студентів, тоді завдання розв'язується колективно. Взаємодія між суб'єктами системи дистанційного навчання здійснюється за допомогою системи індивідуальних гостьових книг, форумів, чатів та електронної пошти.

Для організації справді ефективного навчального процесу дистанційного навчання необхідна систематична робота з оболонкою як студента, так і тьютора майже кожного дня протягом усього терміну навчання [1].

Нині багато людей ототожнюють дистанційне навчання й онлайн навчання. У чому ж різниця між цими двома поняттями?

Дистанційне навчання найчастіше асоціюють із заочною формою навчання, але це зовсім не так. Дистанційне навчання – це форма отримання освіти, при якій викладач і студент взаємодіють на відстані за допомогою інформаційних технологій. Під час дистанційного навчання студент займається самостійно за розробленою програмою, переглядає записи вебінарів, вирішує завдання, має консультації з викладачем в онлайн-чаті та періодично віддає йому на перевірку свої роботи. Дистанційне навчання стало популярним із появою інтернету, відкривши нові можливості розвитку для жителів віддалених населених пунктів і ділових людей із щільним робочим графіком. Спочатку дистанційне навчання сприймалося лише як додатковий спосіб придбання знань або підготовки до іспитів. Зараз можна пройти повноцінні дистанційні курси та програми підвищення кваліфікації від престижних університетів, комерційних і некомерційних компаній із різних країн, перебуваючи в будь-якому куточку світу.

Онлайн-навчання – це отримання знань і навичок за допомогою комп'ютера або іншого гаджета, підключеного до інтернету в режимі "тут і зараз". Цей формат навчання ще називають e-learning або "електронне навчання". І воно вважається логічним продовженням дистанційного. А слово "онлайн" лише вказує на спосіб отримання знань і зв'язку викладача зі студентом. Під час онлайн-навчання учень дивиться лекції у відеозаписі або у прямій трансляції, проходить інтерактивні тести, обмінюється файлами з тьютором, спілкується з одногрупниками і викладачами в чатах, проходить квести тощо. Таке навчання дозволяє повністю зануритися в освітнє середовище та підвищувати кваліфікацію без відриву від робочого процесу [2].

Поняття "дистанційне навчання" вказує на те, що між студентом і викладачем існує відстань. А "онлайн-навчання" означає, що це навчання відбувається за допомогою інтернет-з'єднання і гаджетів. В іншому – вони практично повністю ідентичні й мають такі переваги: – індивідуальний темп навчання – вивчати матеріали можна за власним графіком, без прив'язки до групи, часу й місця заняття; доступність – вчитися можна з будь-якого комп'ютера у зручний час, персональні консультації із тьютором – ефективний зворотний зв'язок від викладачів у ході всього періоду навчання; курс у "кишені" – можна в будь-який момент переглянути урок або пропущений вебінар у записі, скачати навчальні матеріали та здати роботу на перевірку тьютору.

Можна підсумувати, що онлайн навчання – це складова частина дистанційного навчання, оскільки дистанційна форма передбачає передачу інформації різними дистанційними каналами: пошта, телебачення, інтернет. З огляду на те, що зараз комп'ютерні мережі превалюють над усіма іншими, то для багатьох людей онлайн і дистанційне навчання стали синонімічними поняттями, оскільки здебільшого дистанційне навчання здебільшого здійснюється онлайн.

Звичайно, дистанційне навчання використовує досягнення ІКТ і застосовує їх для розв'язання робочих завдань. Інформаційно-комунікаційні технології визначаються як "різноманітний набір технологічних засобів і ресурсів, що використовуються для спілкування та створення, розповсюдження, зберігання й управління інформацією". До таких технологій належать комп'ютери, інтернет, технології радіомовлення (радіо та телебачення) і телефонія [4].

Використання ІКТ вимагає створення нової освітньої парадигми. Загально визнано, що студент повинен бути активним учасником освітнього процесу. Цей принцип

дидактики можна реалізувати за допомогою засобів інформаційно-комунікаційних технологій. Основна мета навчання зараз – не передати студенту певну кількість знань, а виробити навички здобувати та обробляти нові дані, формування навичок мислення на високому рівні: аналізувати, синтезувати й оцінювати. За статистикою, близько 80 % навчальних занять виконуються системою: викладач каже – студент слухає уважно. Вважається, що так студенти навчаються якомога більше й отримують "відмінно". Проте таких студентів – не більше 20 %. Інші не можуть сприймати повідомлення в такому вигляді та приречені стати "студентами з низьким рівнем навчальних досягнень". Ці студенти зосереджені на оволодінні знаннями через емпіричну практичну діяльність [3, с. 8]. І вони повинні використовувати технології, засновані на дослідницькій діяльності, у яких шукають рішення та висунення й підтвердження гіпотез. Ця технологія повинна реалізуватися за допомогою методів наукових досліджень, адаптованих до можливостей студентів: спостережень, вимірювань, експериментів, опитувань тощо.

Однак у світі існує багато рішень щодо технологій освіти, які можуть викликати плутанину серед освітян щодо того, як вибрати правильне рішення для ІКТ. Варто розглянути переваги й недоліки засобів ІКТ для дистанційного навчання.

Визначено основні переваги засобів ІКТ для дистанційного навчання:

- гнучкість – можливість викладення матеріалу дисципліни з урахуванням підготовки, здібностей студентів. Це досягається створенням альтернативних сайтів для одержання більш детальної або додаткової інформації з незрозумілих тем, а також ряду питань – підказок тощо;
- актуальність – можливість упровадження новітніх педагогічних, психологічних, методичних розробок;
- зручність – можливість навчання у зручний час, у певному місці, здобуття освіти без відриву від основної роботи, відсутність обмежень у часі для засвоєння матеріалу;
- модульність – розбиття матеріалу на окремі функціонально завершені теми, які вивчаються в міру засвоєння та відповідають здібностям окремого студента або групи загалом;
- економічна ефективність – метод навчання дешевший, ніж традиційні, завдяки ефективному використанню навчальних приміщень, полегшеному коригуванню електронних навчальних матеріалів і мультимедіа до них;
- можливість одночасного використання великого обсягу навчальної інформації будь-якою кількістю студентів;
- інтерактивність – активне спілкування між студентами групи і викладачем, що значно посилює мотивацію до навчання, поліпшує засвоєння матеріалу;
- відсутність географічних кордонів для здобуття освіти. Різні курси можна вивчати в різних закладах освіти по всьому світу;

• більші можливості контролю якості навчання, які передбачають проведення дискусій, чатів, використання самоконтролю, відсутність психологічних бар'єрів [1].

Окрім значних переваг, доцільно зазначити основні недоліки засобів ІКТ для дистанційного навчання:

1. Налаштування пристроїв може бути дуже копіткою справою.
2. Деяким студентам і викладачам важко дозволити собі придбання сучасних девайсів.
3. Важко користуватися за відсутності досвіду використання засобів ІКТ [6].

Незважаючи на недоліки, варто відзначити, що ІКТ сали складовою частиною дистанційного навчання й зараз важко уявити наше життя без них. Комп'ютери стали

невід'ємною частиною реальності, особливо в період пандемії. Ось чому використання технологій в освітньому процесі має бути логічно та методично обґрунтованим. Необхідно оновити систему навчання інформаційним технологіям у закладах вищої освіти, зробивши її орієнтованою на практичне використання комп'ютерних систем в освітньому процесі відповідно до спеціальності майбутнього випускника. Також необхідно здійснити підготовку викладачів закладів вищої освіти до ефективного використання ІКТ у процесі навчання.

Висновки. У статті було детально розглянуто особливості дистанційного навчання, проаналізовано відмінність "онлайн навчання" та "дистанційного навчання", і визначено, що онлайн навчання – це складова частина дистанційного. Головна подібність онлайн-навчання й дистанційного – це процес отримання нових знань і навичок поза аудиторією та безпосереднього контакту з викладачами. Визначено, що дистанційне навчання використовує передові інформаційно-комунікаційні технології й розглянуто особливості їхнього використання, а також висвітлено основні переваги ІКТ. До головних переваг можна віднести гнучкість (можливість викладення матеріалу дисципліни з урахуванням підготовки, здібностей студентів), можливість упровадження новітніх педагогічних, психологічних, методичних розробок, зручність (можливість навчання у зручний час, у певному місці, здобуття освіти без відриву від основної роботи, відсутність обмежень у часі для засвоєння матеріалу), модульність (розбиття матеріалу на окремі функціонально завершені теми), економічна ефективність, можливість одночасного використання великого обсягу навчальної інформації будь-якою кількістю студентів, інтерактивність (активне спілкування між студентами групи і викладачем), відсутність географічних кордонів для здобуття освіти. ІКТ, звичайно, не можуть замінити викладача, але сприятимуть удосконаленню та урізноманітненню діяльності викладача, і це підвищить продуктивність освітнього процесу. Крім того, використання цих технологій у процесі навчання дозволяє більш повно розкривати творчий потенціал кожного студента. Сучасний викладач – це генератор ідей, організатор, режисер, який визначає ролі та процес навчання, поєднуючи традиційні й інноваційні прийоми та інструменти. Він повинен знайти мотивацію для студента й побудувати свою діяльність так, щоб останній мав бажання навчатися та відкривати щось нове. Для того, щоб сформулювати творчі здібності, студенту потрібно найбільше вражень від навколишнього світу при виконанні різних видів діяльності, які йому найбільше подобаються, а потім – у всіх своєрідних видах діяльності. Формуючи у студентів інтерес до будь-якого виду діяльності, можна захопити їх процесом творчості за допомогою ІКТ. Серед шляхів розвитку творчих здібностей, пізнавальної діяльності, самостійності, самореалізації необхідно використовувати в роботі зі студентами різні завдання – навчальні, розвиваючі, пізнавальні, інтелектуальні, нестандартні, творчі. Інформатизація суттєво вплинула на процес отримання знань. Нові технології навчання на основі інформації й комунікації можуть підвищити швидкість сприйняття знань. Тому інформаційно-комунікаційні технології є високоефективними інструментами, що дозволяють давати велику кількість інформації більшою мірою, ніж традиційні джерела інформації, і в послідовності, що відповідає логіці пізнання та рівню сприйняття певного контингенту студентів. Розв'язавши проблемні питання, можна ефективно використовувати нові технології та підняти процес навчання на якісно вищий рівень.

Список використаних джерел

1. Дистанційна освіта / <http://vnz.org.ua/dystantsijna-osvita/pro>
2. Клевец А. Чем отличается онлайн-обучение от дистанционного обучения / <https://finacademy.net/materials/article/chem-otlichaetsya-onlajn-obucheniye-ot-distsionnogo-obucheniya>
3. Федорук Т. Методика використання інформаційно-комунікаційних технологій в навчальному процесі / <https://ru.calameo.com/read/005138934e74b785025db>
4. ICT in Education / The Uses of ICTs in Education / https://en.wikibooks.org/wiki/ICT_in_Education/The_Uses_of_ICTs_in_Education
5. Salah-Eddine Kandri. How COVID-19 is driving a long-overdue revolution in education / <https://www.weforum.org/agenda/2020/05/how-covid-19-is-sparking-a-revolution-in-higher-education/>
6. What is ICT in Education / <http://www.elmoglobal.com/en/html/ict/01.aspx>

References

1. Dystantsijna osvita / <http://vnz.org.ua/dystantsijna-osvita/pro>
2. Klevets A. Chem otlichayetsya onlayn-obucheniye ot distantsionnogo obucheniya / <https://finacademy.net/materials/article/chem-otlichaetsya-onlajn-obucheniye-ot-distsionnogo-obucheniya>
3. Fedoruk T. Metodyka vykorystannya informatsiyno-komunikatsiynikh tekhnolohiy v navchal'nomu protsesi / <https://ru.calameo.com/read/005138934e74b785025db>
4. ICT in Education / The Uses of ICTs in Education / https://en.wikibooks.org/wiki/ICT_in_Education/The_Uses_of_ICTs_in_Education
5. Salah-Eddine Kandri. How COVID-19 is driving a long-overdue revolution in education / <https://www.weforum.org/agenda/2020/05/how-covid-19-is-sparking-a-revolution-in-higher-education/>
6. What is ICT in Education / <http://www.elmoglobal.com/en/html/ict/01.aspx>

Надійшла до редколегії 19.12.20

N. Postoiuk, PhD (Pedagogical Sciences), Assistant Professor;
L. Levytska, PhD (Pedagogical Sciences), Associate Professor,
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

THE USE OF ICT IN THE PROCESS OF DISTANCE LEARNING FOR STUDENTS OF HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

The article analyzes the peculiarities of the use of ICT during distance learning. Features of distance learning have been considered, namely its elements, subjects and set of means of realization. The difference between the concepts of "distance learning" and "online learning" has been analyzed and their common and distinctive features have been identified.

The advantages and disadvantages of using ICT in the process of distance learning have been highlighted. The main advantages include flexibility (the ability to present the course material based on training, abilities of students), the ability to implement the latest pedagogical, psychological, methodological developments, convenience (the ability to study at a convenient time, in a certain place, education without separation from the main work, no time constraints for mastering the material), modularity (breaking down the material into separate functionally complete topics), cost-effectiveness, the ability to simultaneously use a large amount of educational information by any number of students, interactivity (active communication between group students and teacher), no geographical boundaries for education.

The world practice of development and use of ICT in education shows a tendency to change the traditional forms of organization of the educational process in the information society. Therefore, information and communication technologies are highly effective tools that allow to give a large amount of information to a greater extent than traditional sources of information, and in a sequence that corresponds to the logic of cognition and the level of perception of a certain contingent of students. Having solved the problems with ICT, it will be possible to use new technologies and raise the learning process to a qualitatively higher level.

Keywords: information and communication technologies (ICT), distance learning, higher education, higher education institutions, teachers, students.

УДК 377.011.3-051:37.015.31:6

DOI: <https://doi.org/10.17721/2415-3699.2020.12.12>

С. Садовенко, асп.,
Запорізький національний університет, Запоріжжя
ORCID iD 0000-0003-3758-2051

КЛЮЧОВІ УМОВИ РОЗВИТКУ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧА СПЕЦІАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН ТЕХНІЧНОГО КОЛЕДЖУ

Проаналізовано проблему розвитку психолого-педагогічної компетентності викладачів спеціальних дисциплін технічних коледжів як визначальний фактор підготовки висококваліфікованого випускника, визначені протиріччя, що існують у системі сучасної методичної роботи. Запропоновано авторську схему науково-методичної роботи технічного коледжу, яка об'єднує компоненти, принципи та функції системи й умови її ефективного функціонування. Сформульовано ключові умови розвитку психолого-педагогічної компетентності викладачів спеціальних дисциплін технічних коледжів: створення в закладі освіти системи науково-методичної роботи, формування внутрішньої та створення зовнішньої мотивації викладачів спеціальних дисциплін до професійної діяльності в технічному коледжі, забезпечення науково-методичної системи закладу освіти інформаційними, технологіями. Зроблено висновок, що втілення в науково-методичний процес технічного коледжу вищезазначених організаційно-педагогічних умов стане фундаментом для подальшого формування й розвитку психолого-педагогічної компетентності викладачів спеціальних дисциплін.

Ключові слова: умови розвитку, психолого-педагогічна компетентність, технічний коледж, науково-методична робота.

Постановка проблеми. Система освіти кожної країни певною мірою є відображенням системи суспільства, державності та соціальним портретом одночасно. Коли ми говоримо про успішне функціонування будь-якої освітньої системи, ми маємо на увазі як результат сформоване громадянське суспільство, високий рівень кваліфікованості кадрів, і, як наслідок, економічно розвинену країну з потужним науковим потенціалом і людськими ресурсами для подальшого розвитку.

Проблеми України в освітній сфері обумовлені багатьма факторами: історичними реаліями, що спричинили зміну цілих систем, і в освіті в тому числі, недостатнім фінансуванням, очікуванням дива від проведення не завжди виважених і конструктивних реформ, які б мали

розв'язати всі проблеми й завдання силою управлінського рішення. Є запит суспільства, яке хоче отримати від закладу освіти висококваліфікованого спеціаліста, здатного ефективно працювати на сучасному виробництві, зробити кар'єру, конкурентоспроможного на ринку праці, а є реальність сьогодення: низька академічна успішність певної категорії студентів технічних коледжів, проблеми з відвідуванням занять, і, як наслідок, досить низька якість отримуваних дипломів.

Однією із причин зазначеної проблеми є, на наш погляд, відсутність ефективної системи науково-методичної роботи технічного коледжу та необхідних умов щодо забезпечення розвитку, а іноді і формування, психолого-педагогічних компетентностей викладачів спеціальних дис-